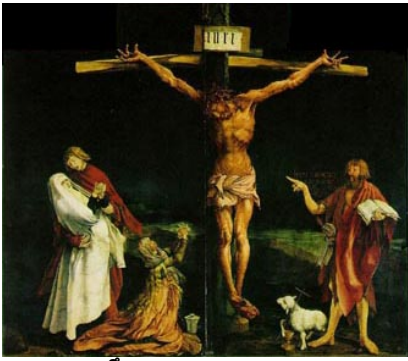

เรื่องจริงทะเลโลก...ตรึงกางเขน (CRUCIFIXION)

นำเสนอเมื่อ : 21 ธ.ค. 2552

คุณไม่ได้เปิดใช้ javascript กรุณาเปิด javascript เพื่ออ่านบทความของเด็กดีดอทคอม

ตรึงกางเขน

หลายคนคงเคยเห็นภาพการตรึงกางเขน ที่ฝรั่งเรียกว่า CRUCIFIXION กันดีนะครับ แต่คุณรู้ไหมว่าประวัติของมันมีที่มาอย่างไร

เรื่องราวของการตรึงกางเขนนั้น ผู้คิดค้นวิธีนี้คือพวกฟินิเซียน(Phoeni Cian) ชนชาติที่ชอบเดินทางคาบสมุทรทะเลในสมัยอาณาจักรไซเรียนอันเกรียงไกรในสมัยนั้น เมื่อราว 1,000 ปี ก่อนคริสตกาล โดยจุดคาบสมุทรสำคัญของพวกเขาชื่อ คาร์เธจ ในแอฟริกา

ซึ่งชนชาตินี้เวลาใครทำผิดอะไรก็จะโดนประหารโดยวิธีการตรึงกางเขนนี้แหละครับ และวิธีนี้ดันเป็นที่ถูกอกถูกใจพวกกรีก อัสซีเรีย อียิปต์ เปอร์เซีย ตลอดจนโรมันอย่างมาก จึงพากันเอาไปใช้เป็นแบบอย่างทั่วหน้า

ในยุคสมัยเดียวกับพระคริสต์ถูกตรึงกางเขนนั่น วิธีประหารแบบนี้ทำให้คนทั้งหลายลงความเห็นว่าเป็นวิธีที่โหดร้าย ต่ำทราม อย่างมาก ทำให้มีการออกกฎหมายคือนักโทษชาวโรมันจะไม่โดนประหารด้วยวิธีนี้ แต่สำหรับพวกทาสหรืออาชญากรที่ร้ายสุดก็ยังโดนประหารด้วยการตรึงกางเขนแบบนี้

แท็กซีทัส (Tacitus) นักประวัติศาสตร์โรมันบันทึกไว้ว่าที่โรมมีสถานที่สำหรับการตรึงกางเขนโดยเฉพาะอยู่ที่นอกประตูเอสควิลีน (Esquiline Gate) และมีบริเวณเฉพาะสำหรับการประหารชีวิตทาสโดยการตรึงกางเขน

สันนิษฐานกันว่าตรงที่ตรึงกางเขนจะมีเสาตรงปักไว้แล้วเป็นการถาวร และเมื่อมีผู้แบกกางเขนมาใหม่ซึ่งเราอาจจะตรึงไว้กับไม้แล้วก็ได้ก็เอาผู้นั้นหรือไม้นั้นผูกหรือติดไว้กับเสาที่ปักไว้ถาวร บางครั้งผู้ที่ถูกประหารชีวิตก็อาจจะถูกผูกกับไม้ด้วยเชือกหลังจากที่ถูกตรึงตามที่บ้านที่นักประวัติศาสตร์โจเซฟัส (Josephus) ซึ่งกล่าวถึงสมัยที่กรุงเยรูซาเล็มถูกล้อมเมื่อ ค.ศ. 70 ถึงการตรึงกางเขนผู้ที่ถูกจับด้วยวิธีต่างๆ ของทหารโรมันและใน จอห์น 20:25 วัตถุประสงค์ในการตรึงกางเขนเช่นตะปูเป็นสิ่งที่ไม่สวยงามเพราะถือวาทษภัย

โดยวิธีการประหารตรึงกางเขนนี้ เริ่มแรกเขาก็ทำการตรึงนักโทษโดยใช้ไม้เสาโตๆ ท่อนเดียว นักโทษจะมัดไว้กับเสา แล้วปล่อยให้นักโทษหิวอดตายตกแตกตายเอง

ต่อมาจึงเริ่มมีการพัฒนาโดยเอาไม้ขวางอีกท่อนหนึ่งมาใช้ประกอบ ซึ่งเป็นรูปแบบสี่แขน สามแขน หรือแบบ X ซึ่งบางครั้งเรียกว่าไม้กางเขน เช่นตแอนดรูว์ เพราะนักบุญท่านนี้ก็เคยเป็นหนึ่งในผู้ต้องโทษด้วยไม้กางเขนแบบนี้

แม้รูปร่างของกางเขนจะแตกต่างกันออกไป แต่การประหารจะคล้ายๆ กันครับ เริ่มจากเอาแส้โบยนักโทษ แล้วใช้หามไม้ขวางเดินไปตามถนนในชุมชนเพื่อเป็นการประจาน การจะให้แบกไปที่กางเขนนั่นส่วนมากนักโทษจะทนไม่ไหว เนื่องจากมันหนักมากเกินไป

ก่อนจะตรึงนักโทษ ผู้คุมจะเปลื้องเสื้อผ้าผู้เคราะห์ร้ายออกจนเหลือผ้าเดียวคาดไว้กับอุจาด จากนั้นถ้าไม่ใช้วิธีตอกประตูที่ใหญ่ตรึงฝ่ามือกับหลังเท้าไว้ ก็อาจใช้เชือกมัดแทนก็ได้ โดยปกติจะใช้ไม้ลิ้มให้นักโทษยื่นฝ่าเท้าไว้ ไม่นั่นหน้าหนักตัวนักโทษจะถ่วงลงจนตกมาได้ พอตรึงเสร็จก็ตั้งไม้กางเขนปักลงในหลุมที่เตรียมไว้แล้ว

ถ้านักโทษมีร่างกายแข็งแรงกว่าจะตายทรมานมากๆ บางทีจึงต้องมีการหักแขนขาเสียก่อนเพื่อให้ตายไวขึ้น นักโทษจะถูกแสงแดดเผาตลอดกลางวันเพราะร่างกายเกือบเปลือยเปล่า เหลืองแฉะจนมารวมตอมกินเห็บและเลือดที่เกิดจากการโบย นอกจากนั้นพวกเขายังอาจไอจมน้ำจากฝุ่นละอองที่ลมพัดมาจากทะเลทรายอันแห้งแล้งแต่นักโทษยังมีลมหายใจอยู่ได้หลังพระอาทิตย์ตกดิน เขาอาจได้รับการปล่อยตัวไป โดยถือวาทษภัย

ส่วนใหญ่การตรึงกางเขนมักทำในนักโทษที่เป็นหมู่มากกว่านักโทษคนเดียว บางทีอาจมากถึงหกเจ็ดคน เมื่อตายแล้วมักจะคาทิ้งเพื่อประจานก่อน เพื่อให้เป็นเยี่ยงอย่าง หลังจากนั้นก็ฝังพร้อมกับไม้กางเขนลงไปด้วยกัน

บางแห่งมีการปรับปรุงการตรึงกางเขนให้โหดน้อยลง เช่นตรึงนักโทษแบบเอาหัวลง แม้จะดูสยดสยองยิ่งขึ้นแต่นักโทษจะหมดสติสัมปชัญญะไปในเวลาอันรวดเร็ว ทำให้ไม่ทรมานมากนัก ด้วยเหตุที่ว่าการตรึงกางเขนทำให้นักโทษเจ็บปวดสาหัสกว่าจะตาย จักรวรรดิคอนสแตนตินแห่งโรมันในศตวรรษที่ 4 จึงทรงประกาศยกเลิกการประหารนี้ แต่กระนั้นวิธีการประหารนี้ยังมีอยู่เรื่อยๆ เช่นในฝรั่งเศสก็ใช้ไปถึง ค.ศ. 1127 เพราะในปีนั้นพระเจ้าหลุยส์อวอน(Louis the Bullky) ได้ทรงมีพระราชโองการให้เอาตัว นายแบร์โธลเดอ ซึ่งเป็นผู้ปลงพระชนม์ ชูารลสแห่งยิวติธรรม ให้ไปประหารเสียด้วยการตรึงกางเขน ว่ากันว่านักโทษที่ฝรั่งเศสที่จับตรึงกางเขนส่วนใหญ่จะเป็นยิวครับ ส่วนรายงานล่าสุดผมเห็นสารคดีหนึ่งช่วงสงครามโลกครั้งที่สองฝ่ายเยอรมันกับญี่ปุ่นก็ใช้วิธีนี้ลงโทษเชลยสงครามเช่นกัน

ที่มา เด็กดีดอทคอม